

JOHN MARRS

SPRIAZNENÉ DUŠE

*Ako ďaleko sme schopní zísť,
aby sme našli toho pravého?*

Lindeni

Spriaznené duše

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.lindeni.sk
www.albatrosmedia.sk

Ljndeni

John Marrs

Spriaznené duše – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2018

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS **MEDIA a.s.**

JOHN MARRS

SPRIAZNENÉ DUŠE

*Ako ďaleko sme schopní zújsť,
aby sme našli toho pravého?*

Copyright © John Marrs 2016
Translation © Patrik Rolko, 2018
Cover design © Matěj Pospíšil

ISBN v tlačenej verzii 978-80-566-0647-6
ISBN e-knihy 978-80-566-0722-0 (1. zverejnenie, 2018)

Milovať niekoho úplne stačí. Viac nepotrebuje.
V temných zákutiach života už žiadnu ďalšiu perlu nenájdete.
Victor Hugo, *Bedári*

Vyvolení podľa DNA

Ďakujeme, že ste si vybrali test **Vyvolení podľa DNA®**, prvý **VEDECKY PODLOŽENÝ TEST** na svete, ktorý vám stopercentne garantuje spojenie s tou **pravou a jedinou osobou**, do ktorej ste geneticky predurčení zamilovať sa.

Naša databáza, do ktorej sa k dnešnému dňu zaregistrovalo už viac ako 1,7 miliardy ľudí, predstavuje pre vás spoľahlivý spôsob, ako nájsť svoju **spriaznenú dušu**.

OD ZOZNÁMENIA S VAŠÍM DOKONALÝM NÁPROTIVKOM VÁS DELIA LEN TRI KROKY:

1.

Bezplatne sa zaregistrujte.

2.

Pošlite nám vzorku slín na vatovej tyčinke – tá je súčasťou súpravy pre test DNA, ktorú vám **bezplatne** doručíme.

Vašu vzorku DNA následne použijeme pri hľadaní dokonalého partnera v našej databáze.

3.

Hneď ako nájdeme vášho dokonalého partnera, kontaktujeme vás. Za jednorazový poplatok 9.99 £ vám poskytneme kontaktné údaje dotyčnej osoby. Až 82 % našich klientov spojíme s ich dokonalým partnerom behom 7 dní.

AK SA VÁŠ DOKONALÝ NÁPROTIVOK NENÁJDE – NEZÚFAJTE!

Každý týždeň sa do databázy **Vyvolení podľa DNA®** zaregistruje niekoľko tisíc nových klientov a 98 % dokonalých partnerov nájdeme do šiestich mesiacov od registrácie.

Agentúra **Vyvolení podľa DNA®** nenesie žiadnu zodpovednosť za akúkoľvek priamu, nepriamu či následnú ujmu spôsobenú v súvislosti s využitím tejto služby vrátane, nie však výlučne, rozpadu doterajšieho vzťahu či zranenia alebo smrti, ktoré neboli zavinené nedbanlivosťou či nenáležitým správaním zo strany agentúry **Vyvolení podľa DNA®**. Plné znenie obchodných podmienok nájdete [tu](#).

1. kapitola

MANDY

Mandy sa zadívala na fotografiu na monitore počítača a zadržala dych.

Bol na nej muž s obnaženou hrudou a nakrátko ostrihanými svetlohnedými vlasmi. Stál na pláži, nohy rozkročené, hornú polovicu neoprénového obleku zrolovanú až k pásu. Mal priezračné modré oči a jeho široký úsmev odhaľoval dva rady dokonale bielych zubov. Mandy takmer cítila na jazyku slanú vodu, ktorá mu stekala z hrude na surf pohodený pri nohách.

„Ach, božemôj,“ šepla s dlhým povzdychom. Až teraz si uvedomila, že načisto zabudla dýchať. Cítila mravčenie v prstoch a do líc sa jej nahrnula horúčava. Ako bude jej telo na tohto muža reagovať, až sa s ním stretne osobne, keď sa takto správa už pri pohľade na jeho fotografiu?

Káva v polystyrénovom pohárikú jej medzitým vychladla, napriek tomu ju dopila. Skopírovala fotku na obrazovke a uložila ju do novovytvorenej zložky na ploche s názvom *RICHARD TAYLOR*. Rozhliadla sa nenápadne po kancelárii, aby zistila, či niekto nesleduje, čo vo svojej kóji práve robí, ale nikto si ju nevšímal.

Mandy zbehla kurzorom nižšie a prezrela si aj ostatné fotografie v jeho facebookovom albume s označením *Okolo sveta*. Všimla si, že je veľmi scestovaný a že navštívil mnohé miesta, ktoré ona videla akurát tak len v televízii alebo v nejakom filme. Veľa snímok bolo nafotených v baroch, na horských túrach a v chrámoch. Často pózoval pri rôznych pamiatkach a užíval si zlatisté pláže a rozbúrené vlny. A len zriedkakedy bol pri tom sám. Mandy sa páčilo, že pôsobí ako spoločenský typ.

Zo zvedavosti nahliadla trochu hlbšie do jeho minulosti. Do čias, keď si založil profil na sociálnej sieti, to bol ešte na strednej, a prezrela si aj tie tri roky, čo študoval na univerzite. Páčil sa jej dokonca aj ako neohrabaný tínedžer.

Zhruba po hodine a pol sa Mandy prestala prehrabovať v bohatšej minulosti neznámeho krásavca na Facebooku a pozrela sa ešte na jeho účet na Twitteri, aby zistila, čo je preňho dôležité natoľko, že sa o svoje názory potrebuje podeliť s celým svetom. Ale jediné, k čomu sa vyjadroval, boli vzostupy a pády Arsenalu v Premier League. Miestami jeho komentáre prerušovali videá zvierat, ktoré komicky padali alebo narážali do všelijakých objektov.

Zdalo sa, že ich záujmy azda už ani nemôžu byť odlišnejšie. Mandy sa v duchu sama seba pýtala, prečo ich agentúra dala vôbec dokopy a čo by práve oni dvaja mohli mať spoločné. Potom si však pripomenula, že už sa viac nemusí zapodievať nijakými pochybnými webovými zoznamkami a mobilnými aplikáciami – program Vyvolení podľa DNA fungoval na základoch biológie, chémie a vedy. Ani jednej z týchto oblastí nijako zvlášť nerozumela, ale nadovšetko im verila. Rovnako ako milióny ďalších ľudí z celého sveta.

Mandy sa presunula k Richardovmu profilu na LinkedIn, ktorý jej prezradil, že od promócie na Worcesterskej univerzite pred dvoma rokmi pracoval ako osobný tréner v meste vzdialenom asi

šesťdesiat kilometrov od jej bydliska. Nečudo, že má takú pevnú a vypracovanú postavu, napadlo jej a predstavila si, aké to asi bude s ním navrchu.

Ona sama nevkročila do posilňovne od svojej prvej a jedinej návštevy, ku ktorej došlo asi pred rokom. Vtedy ju sestry presvedčili, aby už konečne prestala fňukať nad nepodareným manželstvom a dala sa čo najrýchlejšie dokopy. Zavliekli ju do neďalekého hotela s relaxačnou wellness zónou, kam potom chodila na masáže, kozmetiku, depiláciu, lávové kamene, solárium, až kým sa jej aj tie posledné myšlienky na bývalého manžela nevyparili z hlavy, nevymasírovali zo svalov a neodparili z kože. Nasledovala permanentka do fitka a sľub, že bude poctivo dodržiavať tréningový plán, ktorý pre ňu zostavili. Zaplatila si ročné členstvo, ale dodnes sa nedokopala k tomu, aby sa pravidelné cvičenie stalo jej rutinou.

Začala si predstavovať, ako by asi vyzerali deti, ktoré by splodila s Richardom. Mali by modré oči po otcovi alebo hnedé po mame? Mali by tmavé vlasy a olivovú pleť po nej alebo plavé vlasy a svetlú pokožku po ňom? Pristihla sa, že sa usmieva.

„Kto je to?“

„Kristepane!“ zhĺkla Mandy a vyľakane sa strhla. „Ty si ma ale vydesila! Takmer ma z teba vystrelo!“

„Tak nezízaj v práci na porno.“ Olivia sa uškrnula a ponúkla jej gumové medvedíky, Mandy odmietavo zavrtela hlavou.

„Nebolo to žiadne porno, len jeden dobrý kamarát.“

„No iste, si myslíš, že ti to zožeriem. Dávaj si ale bacha na Charlieho, už sa na teba pýtal ohľadom nejakých výkazov.“

Mandy prevrátila oči a potom pozrela na časomieru v pravom dolnom rohu monitora. Bolo jej jasné, že ak sa okamžite nepustí do práce, bude si ju musieť vziať domov. Klikla na malé červené iksko v rohu a v duchu vynadala svojmu hotmailovému účtu za

to, že považoval potvrdzujúci e-mail od agentúry Vyvolení podľa DNA za nevyžiadajúcu poštu. Trčal v koši medzi reklamnými správami celých šesť týždňov, kým ho dnes popoludní neobjavila úplnou náhodou.

„Mandy Taylorová, manželka Richarda Taylora, teší ma,“ zašepkala. Všimla si, že podvedome sa pohráva s neviditeľnou snubnou obrúčkou na ľavom prstenníku.

2. kapitola

CHRISTOPHER

Christopher sa hniezdil v kresle, až kým si nenašiel pohodlnú polohu.

Položil si ruky v deväťdesiatstupňovom uhle na opierky a zhlboka sa nadýchol, aby naplno nasal vôňu pravej kože. Na kvalite rozhodne nešetrila, pomyslel si, o čom ho presviedčala nielen vôňa, ale aj dokonale hladko opracovaný povrch. Také kreslo ste nekúpili v obyčajnom obchode s nábytkom.

Zatiaľ čo ona bola vedľa v kuchyni, Christopher sa porozhliadol po jej byte. Bývala na prízemí bezchybne zrenovovanej viktoriánskej budovy, ktorá kedysi zjavne slúžila ako ženský kláštor, súdiac podľa motívu na vitráži nad hlavným vchodom. Obdivoval jej vycibrený vkus, s akým rozmiestnila ozdobnú keramiku v níkách okolo komínovej príložky nad otvoreným kozubom. Zato jej knižnica bola hotová katastrofa. Nad brožovanými vydaniaми románov Jamesa Pattersona, Jackie Collinsovej a J. K. Rowlingovej iba štítivo ohrňal nos.

V miestnosti stál aj robustný konferenčný stolík, priamo v jeho strede ležala semišová podložka a na nej dva diaľkové ovládače. Okolo nej boli dokonale presne rozmiestnené štyri

farebne zosúladené obrúsky. Jej zmysel pre symetriu ho upokojoval.

Christopher si prešiel jazykom po zuboch a špičkou narazil na drobný kúsok pistácie, ktorý sa mu zasekol medzi rezák a očný zub. Keď sa mu ho nepodarilo odstrániť jazykom, použil necht, ale ani tak ho nedostal von. V duchu si poznamenal, aby sa pred odchodom ešte zastavil v jej kúpeľni, či tam nenájde dentálnu niť. Len máločo ho dokázalo iritovať tak ako zvyšok nejakého jedla zaklinený medzi zubami. Raz sa dokonca zdvihol uprostred schôdzky od stola a odišiel, pretože žena naproti nemu mala na zuboch prilepený kúsok kapustového listu.

Vibrovanie vo vrecku na nohaviciach mu poštekliho slabiny; rozhodne to nebol nepríjemný pocit. Christopher si potrpel na to, aby mal vo chvíľach, keď sa to hodilo, vyzváňanie na mobile vypnuté. Nenávidel ľudí, ktorí k tomu nepristupovali rovnako a otravovali ho v najnevhodnejších okamihoch. Ale dnes urobil výnimku.

Vytiahol telefón z vrecka a prečítal si správu na displeji. Bol to e-mail od agentúry Vyvolení podľa DNA. Spomenul si, že im už pred niekoľkými mesiacmi poslal vzorku slín, ale zatiaľ ho nekontaktovali. Až teraz. Pýtali sa ho, či chce uhradiť jednorazový poplatok, za ktorý obratom dostane ďalšie podrobnosti o svojom dokonalom náprotivku. *Chcem?* spýtal sa v duchu sám seba. *Vážne to chcem?* Odložil telefón a chvíľu premýšľal o tom, ako asi ten jeho dokonalý náprotivok vyzerá. Potom si však uvedomil, aké nevhodné je myslieť na druhú ženu, keď je ešte stále v spoločnosti tej prvej.

Vstal z kresla a vrátil sa do kuchyne. Našiel ju presne tam, kde ju pred niekoľkými minútami zanechal. Ležala chrbtom na studenej bridlicovej podlahe, okolo hrdla mala stále stiahnutý drôt. Už nekrvácala. Niekoľko posledných kvapiek krvi jej vsakovalo do goliera blúzky.

Z vrečka na bunde vytiahol digitálny kompaktný značkový Polaroid a nafotil dva identické zábery jej tváre, potom trpezlivo počkal, kým sa vyvolajú a vylezú z prístroja. Obidve fotografie vložil do obálky formátu A5 so spevnenou zadnou stenou, a tú si schoval do bundy.

Potom si pozbieral svoje náradie, strčil ho do ruksaka a odišiel. Vyčkal, kým sa nevytráfi z temnej záhrady, až potom si stiahol z topánok igelitové návleky a z tváre kuklu.

3. kapitola

JADE

Keď sa Jade na displeji mobilu rozsvietila správa od Kevina, usmiala sa.

„Pekný večer, kráska, ako sa máš?“ stálo v nej. Páčilo sa jej, že Kevin vždy začínal ich konverzáciu rovnakou frázou.

„Dobre, ďakujem,“ odpovedala a pridala žltého smajlíka. „Hoci som už dosť uťahaná.“

„Prepáč, že som sa ti neozval skôr. Mal som rušný deň. Nehneváš sa na mňa, že nie?“

„No, trochu aj hej, ale poznáš ma, vieš, aká viem byť zavše nevrlá a ufrflaná. Čo si dnes robil?“

Na displeji jej naskočila fotka drevenej stodoly a traktora v žiari jasného slnečného svetla. V stodole za kovovými ohradami sa črtali kravy, na vemenách mali prisaté dojačky.

„Opravoval som strechu na kravíne. Niežeby sme čakali dažde, ale je lepšie urobiť to teraz ako neskôr. A čo ty?“

„Ležím v pyžame v posteli a prezerám si najdivnejšie hotely na webovej stránke Lonely Planet, o ktorých si mi hovoril.“ Jade položila notebook na zem a pozrela na nástenku, kde mala pripnuté obrázky miest, kam by sa rada pozrela.

„Sú úžasné, však? Jedného dňa sa spolu určite vydáme na cestu po svete a navštívime ich.“

„Pri pohľade na ne ľutujem, že som si po vysokej nedopriala rok voľna a necestovala so spolubývajúcimi.“

„A prečo si to neurobila?“

„To je hlúpa otázka – tam, odkiaľ pochádzam, peniaze nerastú na stromoch.“ Kiežby rástli, pomyslela si. Rodičia nikdy nemali veľa peňazí, takže si školu musela platiť sama. Vzala si obrovskú študentskú pôžičku, ktorú musela splácať, zatiaľ čo všetky jej spolubývajúce sa vydali za svojím snom a cestovali po Amerike. Ich sústavne aktualizované statusy na Facebooku ju príšerne vytáčali, ťažko znášala, ako sa všetci úžasne zabávajú a užívajú si život bez nej.

„Zlato, veľmi nerád to končím takto rýchlo, ale otec chce, aby som mu pomohol nakrmiť statok. Napíšeš mi neskôr?“

„To nemyslíš vážne,“ odpísala mu naštvane Jade. Celý večer čaká na to, aby si spolu trochu poesemeskovali, a on to stopne už po pár minútach?

„Lúbim ťa, XXX,“ odpísal Kevin.

„No jasné, ako inak,“ odpovedala mu a odložila mobil. O chvíľu sa za ním znovu natiahla a vytukala ešte jednu správu. „Aj ja ťa ľúbim, XXX.“

Jade vyliezla spod teplej periny a položila telefón na nabíjaciu podložku, ktorá ležala na nočnom stolíku. Zadívala sa do veľkého zrkadla – v jeho ráme boli pozastrkované fotky kamarátok, ktoré sa práve teraz túlili kdesi po svete – a sľúbila si, že si dopraje viac spánku a bude piť viac vody, aby sa tie tmavé kruhy pod jej modrými očami stratili. V duchu si pripomenula, že cez víkend si musí niečo spraviť s tými svojimi neposlušnými ryšavými kučera-
mi a naniesť na telo tónovací sprej. Vždy sa cítila oveľa lepšie, keď jej bledá pleť mala aspoň trocha tmavšiu farbu.

Vklzla späť pod perinu a premýšľala, aký by bol teraz jej život, keby sa bola vtedy pridala ku kamarátkam a strávila s nimi rok na cestách. Možno by jej to dodalo odvalu ignorovať tlak zo strany rodičov, ktorí trvali na tom, aby sa po troch rokoch v Loughboroughu vrátila domov do Sunderlandu. Bola prvá z celej rodiny, čo sa dostala na univerzitu, nedokázali preto pochopiť, prečo jej na dvere už hneď po promócií nebúchali celé zástupy zamestnávateľov a nepredhňali sa v tom, ktorý z nich jej dá tú najlepšiu pracovnú ponuku. A pretože sa nesplatené záväzky na kreditných kartách a úveroch už začínali hromadiť, zostávali jej iba dve možnosti. Buď vyhlási ako dvadsaťjedenročná osobný bankrot, alebo sa nasťahuje späť k rodičom do toho ich malého radového domu, z ktorého sa celý čas snažila uniknúť.

Nenávidela tú našťvanú frustrovanú osobu, ktorá sa z nej stala, ale nevedela, ako to zmeniť. Hnevala sa na rodičov, že ju prinútili vrátiť sa, a postupom času sa im čoraz väčšmi odcudzovala. V čase, keď si konečne mohla dovoliť prenajať vlastný byt, už spolu sotva prehovorili.

Dávala im za vinu aj to, že si nemohla vybudovať úspešnú kariéru ani v cestovnom ruchu a namiesto nejakej lepšej pozície trčala celé dni za recepcným pultom v hoteli na predmestí. Pôvodne tam mala pracovať iba dočasne, kým sa neobjaví niečo lepšie, ale po nejakom čase sa s touto rutinou zmierila. Mala už po krk toho, ako ju všetci navôkol štvú, túžila sa vrátiť k životu, ktorý si kedysi pre seba vysnívala.

Jediným svetlým bodom každého dňa na tejto zdĺhavej útrpnej ceste bola konverzácia s mužom, s ktorým ho dala dokopy agentúra Vyvolení podľa DNA. Volal sa Kevin.

Pri pohľade na najnovšiu Kevinovu fotografiu, ktorá stála zarámaná na polici v knižnici, sa smutne usmiala. Vlasy a obočie mal biele takmer ako sneh, na tvári úsmev od ucha k uchu, opá-

lené telo štíhle, ale svalnaté. Nedokázala by si takého chlapa vymyslieť, ani keby sa veľmi snažila.

Za tých sedem mesiacov, čo boli spolu v kontakte, jej poslal iba zopár svojich fotografií, ale od okamihu, keď sa po prvý raz rozprávali po telefóne, a ona zažila to magické chvenie, o ktorom dovtedy iba čítala v časopisoch, si bola absolútne istá, že na celej zemeguli neexistuje nik iný, kto by sa k nej hodil viac než Kevin.

Osud vie byť ale riadna sviňa, keď moju spriaznenú dušu umiestnil až na druhý koniec sveta, do Austrálie, usúdila. Ale možno sa s ním jedného dňa predsa len stretne. Keď si to bude môcť dovoliť.

4. kapitola

NICK

„Ale vážne, ľudia, mali by ste to urobiť,“ naliehala Sumaira so širokým úsmevom na perách, v očiach sa jej blýskali čertovské iskričky.

„A prečo? Ja už som svoju spriaznenú dušu našla,“ povedala Sally a prepletla si prsty s Nickovými.

Nick sa naklonil nad jedálenský stôl a načiahol sa voľnou rukou po fľaši prosecca. Nalial si tých niekoľko posledných kvapiek, ktoré v nej zostali, do pohára. „Dáme ešte jednu?“ spýtal sa. Pri stole zaznelo trikrát srdečné áno. Nick sa uvoľnil zo zovretia snúbenice a zamieril do kuchyne.

„Ale chcete si byť stopercentne istí, či nie?“ nevzdávala sa Sumaira. „Chcem povedať, že vám dvom to spolu fakt sluší, ale nikdy neviete, kto tam vonku na vás ešte čaká...“

Nick sa vrátil s ďalšou fľašou – v ten večer už piatou – a chystal sa doliať Sumaire.

Deepak však razantne zakryl manželkin pohár dlaňou. „Stačilo, kamoš. Pani Tárjka už toho mala na jeden večer až-až.“

„Hnusák,“ odsekla Sumaira a zamračila sa naňho. Potom sa otočila znova k Sally. „Len vravím, že skôr ako vykročíš v svadob-